

Diplomová práce
OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ A OBECNÉ NAŘÍZENÍ O OCHRANĚ OSOBNÍCH ÚDAJŮ
Mgr. Tereza Tolarová

Posudek vedoucího práce

Paní Mgr. Tereza Tolarová předložila diplomovou práci na téma „*Ochrana osobních údajů a obecné nařízení o ochraně osobních údajů*“, která je v rozsahu 66 stran textu a je rozdělena na do čtyř kapitol, které jsou doplněné o úvod a závěr a cizojazyčné resumé. Za cíle své práce si autorka zvolila posoudit a porovnat úpravu zaváděnou Obecným nařízením o ochraně osobních údajů se stávající úpravou a zjistit zda lze hovořit o revoluci v oblasti ochrany osobních údajů.

První kapitolu autorka věnuje vymezení práva na soukromí a ochranu osobních údajů, kdy se nejdříve pokouší definovat pojem soukromí, a to jak z teoretických východisek tak i na základě judikatury Ústavního soudu ČR. Na to navazuje popisem právní úpravy, a ot jak na úrovni právního řádu ČR, tak i na úrovni evropské a mezinárodní, včetně toho že autorka mapuje situaci ohledně přijetí nového zákona o ochraně osobních údajů, který by již měl reflektovat situaci po účinnosti Nařízení.

Na tuto veskrze úvodní kapitolu práce navazuje druhá kapitola, ve které se autorka věnuje samotnému předmětu ochrany osobních údajů. Kapitola se věnuje zejména vymezení pojmu osobní údaj, zpracování osobních údajů a označení subjektů, které se zpracování účastní, jako je správce, zpracovatel a příjemce. V neposlední řadě se autorka zabývá pojmem souhlas se zpracováním. U celé kapitoly je nutno počítat s notnou dávkou popisnosti, jelikož se jedná o vysvětlení termínů, které jsou pro celou problematiku zásadní. Autorka se vždy snaží o komparaci Nařízení a stávající české právní úpravy a soudní interpretace jak českých tak i evropských soudů, což je v situaci, kdy Nařízení není účinné, maximum možného.

Třetí kapitola je zaměřena na samotné Nařízení, zejména pak jeho závaznost a vztah k současné právní úpravě, jakož i jiným platným předpisům na úrovni EU. Autorka neopomíná ani teritoriální dosah Nařízení, kdy připomíná jeho exteritoriální přesah pro určité činnosti. Dále pak autorka rozebírá jednotlivé zásady a další části nařízení, a to buď v přímé komparaci nebo dokonce v rámci komparační tabulky. Užití tabulky v takovém rozsahu přímo v textu není sice v odborném právním textu obvyklé, ale v rámci tohoto tématu se to jeví jako účelné.

V textu je následně pokračováno pojednáním o právech subjektů údajů, a opět je tak činěno v komparaci mezi stávající právní úpravou a Nařízením. Autorka rovněž hojně pracuje s existujícími komentáři a doporučujícími stanovisky. V některých částech textu pak autorka vkládá i své dojmy a či názory, které jsou však mnohdy kusé či není z nich jednoznačně patrné, na základě čeho se autorka ke svému názoru dospívá. Jako příklad může sloužit pojednání o titulu pro zpracování označeném jako oprávněný zájem, kdy uvádí „*...Z toho lze nabít dojmu, že získání tohoto právního titulu by mělo být dle Nařízení snazší než je tomu doposud. To se však autorka nedomnívá. Teoreticky by se o změnu jednat mohlo, prakticky se však spíše nic nezmění.*“ Bohužel není zcela patrné proč by se nemělo prakticky nic změnit.

Podobně pak vyznívá konstatování autorky o tom, že valná většina podniků v ČR nebude mít povinnost jmenovat pověřence pro osobní údaje. I zde by bylo vhodné se nad tímto

tématem více zamyslet a rozebrat jej, jelikož z hlediska nové úpravy se jedná o hojně diskutované a rovněž i hojně propagované téma.

Autorka sama klade velký důraz na definici a roli souhlasu subjektu údajů, u kterého se jedná o některé zásadnější změny provedené v Nařízení a s tímto vyzdvižením ze strany autorky je třeba více než souhlasit, neboť změna koncepce souhlasu, zejména podmíněním jeho informovanosti a odvolatelnosti je jedním ze zásadních témat při posuzování nutných dopadů na praxi.

Čtvrtá kapitola se pak věnuje dopadu GDPR na ochranu osobních údajů, nicméně se jedná na jednu stranu o nejkratší kapitolu, na druhou stranu kapitolu s největším vlastním názorem autorky. Kapitola je kriticky laděna směrem k probíhající kampani, kterou autorka označuje téměř za hysterii, s čímž se dá souhlasit. Na druhou stranu je třeba poznamenat, že kapitola asi nejvíce z celé práce budí dojem, že byla psána v časovém stresu a víceméně jenom pro forma. Zčásti se totiž překrývá se závěrem práce, ve kterém se autorka vypořádává s cíli, které si při zpracování práce předsevzala.

Práce vykazuje v systému THESES 5% shodu, nicméně se nejedná o plagiát, jelikož shoda se týká těch částí textu, které jsou součástí zkoumané právní úpravy. Předložená diplomová práce je místy více popisná, ale přesto autorka prokázala schopnost se vypořádat s tématem, které je zcela aktuální a praktické. Za zásadně přínosné je třeba poukázat na snahu autorky o komparaci s platnou právní úpravou, zejména s ohledem na dopad, který nová právní úprava bude mít na stávající systém ochrany osobních údajů.

Předložená diplomová práce je zpracována z širokého spektra pramenů, českých a i cizojazyčných, autorka pracuje uspokojivě s citační normou. Předložená diplomová práce Mgr. Terezy Tolarové splňuje požadavky kladené na vědeckou práci, a proto ji **doporučuji k obhajobě**. V případě úspěšné obhajoby práce navrhuji, aby tato byla ohodnocena stupněm **výborně**.

K obhajobě navrhuji autorce, aby se zejména vyjádřila tomu jak ona chápe roli tzv. pověřence pro ochranu osobních údajů a blíže vysvětlila svůj názor, že se většiny českých zpracovatelů nebude týkat.

V Praze dne 23. dubna 2018

JUDr. Tomáš Pezl